

Bilag 5.

BUTIKSHANDELENS FÆLLESRÅD

Den 11. december 1967.

Butikshandelens Fællesråd — der omfatter Dansk Textil Union, De danske Handelsforeningers Fællesorganisation og De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark — må kraftigt protestere imod lovforslaget om engangsskat, der er urimelig i sin motivering, opbygning og virkning. Vi finder anledning til at fremhæve følgende:

At butikshandelen — ligesom mange andre erhverv — rammes af avancestoploven på en måde, der langt overgår virkningen af et kortvarigt bortfald af en enkelt dyrtidsportion.

Avancestoploven medfører, at varelagrene set under ét skal fornyes til en højere pris end den, hvortil de sælges, og dette pådrager de erhvervsdrivende et direkte tab. Det er en misvisende tankegang, at erhvervsdrivende — der har et for deres forretning normalt varelager, og det tvinger likviditeten dem til at have — „tjener“ på en prisstigning. Noget sådant vil kun være tilfældet, såfremt de ophører med deres virksomhed.

Under alle omstændigheder medfører avancestoploven en yderligere forringelse af likviditeten, hvilket i sig selv kan føre til tab af omsætning, forøgede rentebyrder etc.

Endvidere medfører avancestoploven — hvilket helt forbigås — at de erhvervsdrivende i op til 7½ måned ikke har mulighed for at få dækning for stigende omkostninger bortset fra visse lønomkostninger. Man er ude i en periode af voldsomt stigende omkostninger, bl. a. husleje, rengøring, porto og telefon, renter, kørselsudgifter etc. Alle disse stigninger kan ikke blive dækket. Hertil kommer, at de erhvervsdrivende er pålagt uden vederlag at udføre administrationen af merværdiafgiftens beregning og opkrævning, hvilket for mange har nødvendiggjort ekstra medarbej-

dere eller anden assistance f. eks. af revisorer.

At lovforslaget om en ekstraskat i sit beregningsmæssige grundlag bortser fra, at den indtægt, der belægges med en ekstraskat, også beskattes med almindelig indkomstskat til stat og kommune, endog efter skatteskalaer, som — hvis de gennemføres — er langt mere byrdefulde end hidtil, medens den bortfaldne dyrtidsportion ikke beskattes.

At lovforslaget endvidere indebærer en række urimeligheder og skævheder bl. a. over for personer med faldende indkomster. I denne forbindelse må man være opmærksom på, at udviklingen i sig selv medfører stagnation eller tilbagegang i de butikshandelens omsætning og nettoindtjening.

Vi skal også pege på problemet vedrørende de butikshandelens hustruer, der arbejder i mandens forretning. Der gives som bekendt ikke hustrufradrag, og der gives heller ikke lønmodtagerfradrag, og nu kommer så hertil, at der ikke indrømmes disse mange tusinde familier bortfald af engangsskatten, respektive reduktion af denne efter forslagets § 1, stk. 2, og § 3.

At de butikshandelnde i øvrigt rammes af forringede afskrivningsmuligheder, likviditetsstramning og en voldsomt voksende udenlandsk konkurrence fra virksomheder, bl. a. sådanne der i større eller mindre grad kan bestemme deres skattepligtige indkomst i Danmark under hensyn til en samlet koncernbetragtning.

At den private butikshandel, således som monopoltilsynets nye store prisundersøgelse viser det, har været endog særdeles tilbageholdende i sin prispolitik i forbindelse med merværdiafgiftens indførelse, hvilket kunne have bidraget til en sundere økonomi og omkostningsudvikling i Danmark, såfremt der i øvrigt havde været vist vilje til en